

Sygn. akt III PK 119/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski (przewodniczący, sprawozdawca)
SSN Maciej Pacuda
SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z powództwa J. W.
przeciwko Urzędowi Gminy w J.
i Zespołowi Szkół Nr 1 w J.
o ustalenie, że powódka jest pracownikiem Urzędu Gminy w J., zasądzenie
wynagrodzenia, przywrócenie do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 3 czerwca 2014 r.,
skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego w L.
z dnia 22 maja 2013 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego
rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego
Sądowi Okręgowemu w L.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 31 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy w P. ustalił, że powódka J. W.
jest pracownikiem Urzędu Gminy w J. od 1 stycznia 2011 r. i że jej stosunek pracy

trwa oraz zasądził od Urzędu Gminy szczegółowo określone w wyroku kwoty. W pkt. 3 wyroku Sąd oddalił powództwo o przywrócenie do pracy skierowane przeciwko Zespołowi Szkół Nr 1 w J.

W uzasadnieniu wyroku podniesiono przede wszystkim, że powódka wniosła pozew przeciwko Zespołowi Szkół nr 1 w J., domagając się uznania wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne oraz zasądzenia wynagrodzenia. W toku sporu, powódka zmodyfikowała powództwo i domagała się przywrócenia do pracy lub zasądzenia od pozwanego odszkodowania. Następnie w piśmie procesowym z 7 listopada 2012 r. złożyła wniosek o wezwanie do udziału po stronie pozwanej Urzędu Gminy w J., domagając się ustalenia, że jest jego pracownikiem oraz wносиła o zasądzenie od Urzędu Gminy wynagrodzenia za czas od rozwiązania stosunku pracy.

Sąd Rejonowy ustalił, że powódka 1 września 1987 r. zawarła umowę o pracę z Gminnym Zespołem Ekonomiczno-Administracyjnym Szkół w J. na stanowisku woźnej oddziałowej w przedszkolu, a następnie od 25 czerwca 1989 r. jako samodzielny referent ds. finansowych. Stosunek pracy został rozwiązany z 28 lutego 1994 r. w związku z likwidacją Gminnego Zespołu Ekonomiczno-Administracyjnego Szkół i przejęciem przez Szkołę Podstawową w J. funkcji finansowania szkół na terenie gminy. Od 1 marca 1994 r. powódka została zatrudniona w Szkole Podstawowej [...] w J. w księgowości na stanowisku specjalisty do spraw finansowych. W związku z przejęciem przez Gminę w J. od 1 stycznia 1996 r. prowadzenia szkół podstawowych i utworzeniem Samorządowego Zespołu Ekonomiczno-Administracyjnego Oświaty, dyrektor Szkoły Podstawowej rozwiązał z powódką 31 grudnia 1995 r. umowę o pracę za porozumieniem, a powódka od 1 stycznia 1996 r. stała się pracownikiem Samorządowego Zespołu Ekonomiczno-Administracyjnego Oświaty, dalej jako specjalista do spraw finansowych.

W maju 2000 r. powódka otrzymała od Zarządu Gminy w J. zawiadomienie w trybie art. 23¹ § 3 k.p., że 30 czerwca 2000 r. następuje likwidacja Zespołu Ekonomiczno-Administracyjnego Oświaty w J., łącząca się z przejęciem likwidowanego zakładu przez Szkołę Podstawową w J. Od 1 lipca 2000 r. powódka ponownie stała się pracownikiem Szkoły Podstawowej [...] w J. na stanowisku

specjalisty do spraw finansowych. Oprócz powódki, sprawami finansowo księgowymi dla szkoły podstawowej, gimnazjum i przedszkola zajmowała się B. K., zaś sprawami księgowości w Zespole Szkół [...] zajmowały się dwie inne osoby.

Zarządzeniem Nr [...] z dnia 24 sierpnia 2010 r. Wójt Gminy J. w celu prawidłowego i efektywnego wykonywania zadań związanych z obsługą finansową szkół, dla których organem prowadzącym jest Gmina J., podjął działania zmierzające do organizacji z dniem 1 września 2010 r. wspólnej obsługi finansowej. Wykonanie tego zarządzenia powierzył dyrektorom szkół. Pismem z 22 grudnia 2010 r. Dyrektor Szkoły Podstawowej w J. poinformował Wójta, że nie jest w stanie zrealizować nałożonego na niego polecenia związanego z organizacją wspólnej obsługi finansowej szkół i wnosił o przejęcie obsługi finansowo-księgowej wszystkich placówek oświatowych od 1 stycznia 2011 r. przez organ prowadzący. Także dyrektor Zespołu Szkół w J. 1 stycznia 2011 r. powierzył prowadzenie obsługi finansowej organowi prowadzącemu.

Na początku 2011 roku Wójt Gminy J. ogłosił nabór na jedno wolne stanowisko Głównego Księgowego Jednostek Oświatowych oraz na dwa wolne stanowiska podinspektorów w referacie finansowo-podatkowym. Powódka zgłosiła się na stanowisko podinspektora, jednak 21 marca 2011 r. Komisja Rekrutacyjna poinformowała ją, iż nie spełnia wymogu posiadania wyższego wykształcenia. Po zakończeniu procedury naboru na stanowisko Głównego Księgowego Jednostek Oświatowych wybrany został J. G. oraz A. A. i B. W. na stanowiska podinspektorów Urzędu Gminy w J. Od lutego 2011 r. swoją pracę na stanowisku Głównego Księgowego dla wszystkich placówek oświatowych prowadzonych przez Gminę J. wykonywał J. G., a sprawami płac dla tych jednostek oświatowych zajmowała od stycznia 2011 r. powódka oraz od marca 2011 r. także A. A., z tym, że J. G. był przełożonym tylko dla A. A.

Po 1 stycznia 2011 r. J. W. zajmowała się nadal naliczaniem wynagrodzenia dla pracowników Szkoły Podstawowej, Gimnazjum i Samorządowego Przedszkola, a także od lutego 2011 r. naliczała wynagrodzenie dla pracowników Zespołu Szkół. Powódka od marca 2011 r. pomagała i przyuczała do pracy A. A., która wcześniej nie pracowała w oświacie. Wypłaty przygotowywała dla pracowników wszystkich placówek oświatowych prowadzonych przez Gminę J. aż do momentu odejścia na

długotrwałe zwolnienie lekarskie. Zakres czynności dla powódki po 1 stycznia 2011 r. na piśmie nie uległ zmianie, a swoją pracę wykonywała na terenie Szkoły Podstawowej w J.

Uchwałą Rady Gminy J. z 15 kwietnia 2011 r. połączono 1 września 2011 r. Szkołę Podstawową i Przedszkole Samorządowe w Zespół Szkół Nr 1 w J. Także Uchwałą Rady Gminy J. z 15 kwietnia 2011 r. zlikwidowano Zespół Szkół w J. [...] oraz utworzono 1 września 2011 r. Zespół Szkół Nr 2, w skład którego weszły następujące szkoły: Technikum, Technikum Uzupelniające dla Dorosłych, Szkoła Policealna, Liceum Ogólnokształcące, Zasadnicza Szkoła Zawodowa, Liceum Profilowane i Uzupelniające, Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych oraz Gimnazjum w J.

Powódka otrzymała świadectwo pracy za okres jej pracy w Szkole Podstawowej ,tj. od 1 lipca 2000 r. do 31 sierpnia 2011 r. Stanowisko powódki ujęte było w arkuszu organizacji roku szkolnego 2010/2011 Szkoły Podstawowej w J.

Dnia 1 września 2011 r. dyrektor Zespołu Szkół Nr 1 w J. zawarł z powódką umowę o pracę na stanowisku samodzielnego referenta na czas nieokreślony. Stanowisko powódki - specjalista do spraw finansowych nie było przewidziane w arkuszu organizacji roku szkolnego 2011/2012 Zespołu Szkół Nr 1 w J.

W piśmie z 14 września 2011 r. skierowanym do dyrektora Zespołu Szkół Nr 1 w J. oraz w piśmie z 15 września 2011 r. skierowanym do dyrektora Zespołu Szkół Nr 2, Wójt T. K. poinformował, że czynności związane z obsługą finansową Zespołów Szkół będzie realizował J. G., którego miejscem zatrudnienia jest Urząd Gminy J. Dyrektor Zespołu Szkół Nr 1 w J. został zobligowany we wrześniu 2011 r. przez Gminę J. do rozwiązania z powódką stosunku pracy do końca 2011 r., bo tylko do końca roku były przyznane środki na wynagrodzenie dla powódki.

W piśmie z 5 grudnia 2011 r. dyrektor Zespołu Szkół Nr 1 zwrócił się do Wójta Gminy J. o wprowadzenie zmian do arkusza organizacyjnego roku szkolnego 2011/2012 przez uwzględnienie J. W. na stanowisku samodzielnego referenta, na co Wójt nie wyraził zgody. Dnia 6 marca 2012 r. powódka otrzymała oświadczenie woli dyrektora Zespołu Szkół Nr 1 w J. o rozwiązaniu z nią umowy o pracę za trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia, a jako przyczynę wskazano

likwidację stanowiska pracy, w związku z przejęciem obsługi finansowo-księgowej w Zespole Szkół Nr 1 w J. przez Urząd Gminy w J.

Sąd Rejonowy uznał za zasadne roszczenie powódki skierowane przeciwko Urzędowi Gminy w J. o ustalenie, że jest pracownikiem Urzędu Gminy w J. Powołując przepisy art. 189 k.p.c., art. 23¹ k.p., wskazał, że z dniem 1 stycznia 2011 r. powódka stała się pracownikiem pozwanego Urzędu Gminy J.

W ocenie Sądu Urząd Gminy w J. na skutek zarządzenia Wójta o zorganizowaniu wspólnej obsługi finansowej dla szkół, dla których organem prowadzącym jest Gmina J., a potem faktycznego przejęcia od Szkoły Podstawowej w J. i Zespołu Szkół [...] z dniem 1 stycznia 2011 r. zadań polegających na obsłudze finansowo-księgowej placówek oświatowych, przejął część zakładu pracy, tj. Szkoły Podstawowej w J. i stał się z tym dniem pracodawcą dla pracowników wykonujących na ten dzień w Szkole Podstawowej pracę związaną z realizacją wskazanych zadań.

Od 1 lipca 2000 r. J. W. była pracownikiem Szkoły Podstawowej w J. i jako specjalista do spraw finansowych zajmowała się obsługą finansową Szkoły Podstawowej, Przedszkola Samorządowego oraz Gimnazjum i po 1 stycznia 2011 r. wykonywała te same czynności, w tym samym miejscu pracy, przy tym samym biurku, na tym samym komputerze i programie informatycznym. Były to czynności przypisane od 1 stycznia 2011 r. zadaniom referatu finansowo-podatkowego Urzędu Gminy w J.

Powódka z mocy prawa przestała z dniem 31 grudnia 2010 r. być pracownikiem Szkoły Podstawowej w J., a stała się pracownikiem Urzędu Gminy w J. Powódka stała się pracownikiem Urzędu Gminy w J. od 1 stycznia 2011 r. i jest nim do chwili obecnej, zaś Zespół Szkół Nr 1 w J. nie był pracodawcą powódki i nie mógł składać oświadczeń woli o rozwiązaniu stosunku pracy. W tej sytuacji Sąd oddalił roszczenie powódki o przywróceniu jej do pracy w Zespole Szkół Nr 1 w J.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie roszczenia powódki o zasądzenie wynagrodzenia Sąd I instancji oparł na art. 415 k.c. w związku z art. 300 k.p., wskazując, że Urząd Gminy w J. wbrew treści art. 23¹ § 1 k.p. nie przyjął powódki jako pracownika, doprowadził do rozwiązania stosunku pracy przez nieuprawniony podmiot, co spowodowało szkodę w postaci utraty zarobku od 1 lipca 2012 r.

Sąd Okręgowy, po rozpoznaniu apelacji pozwanego Urzędu Gminy, wyrokiem z 22 maja 2013 r. zmienił zaskarżony wyrok w pkt. 1, 2 i 5 w ten sposób, że oddalił powództwo i zasądził od powódki 675 zł tytułem zwrotu kosztów oraz zasądził od powódki 367,50 zł tytułem zwrotu kosztów za II instancje.

W uzasadnieniu wyroku stwierdzono, że w sprawie nie doszło do zmiany pracodawcy trybie art. 23¹ k.p., a powódka od 1 stycznia 2011 r. nie stała się pracownikiem Urzędu Gminy w J. Podkreślono, że w wyniku błędnej oceny materiału dowodowego Sąd I instancji niezasadnie przyjął, iż doszło do nieformalnego przejścia przez Urząd Gminy w J. części składników majątkowych Szkoły Podstawowej w J. i powódki wykonującej zadania z zakresu obsługi finansowo-księgowej dla przedszkola, szkoły podstawowej i gimnazjum w J. Przejścia takiego nie może stanowić korzystanie przez poszczególne jednostki organizacyjne gminy z majątku innych jednostek organizacyjnych tej gminy. O przejściu przez Gminę J. w rozumieniu art. 23¹ § 1 k.p. części zakładu pracy - szkoły podstawowej - nie przesądza również wykonywanie przez powódkę tożsamyh czynności obsługi finansowo-księgowej w okresie przed rozpoczęciem tej obsługi przez Urząd Gminy J. i po rozpoczęciu tej obsługi. Powódka była pracownikiem szkoły podstawowej, wykonywała czynności związane z obsługą finansowo-księgową placówek oświatowych powierzone jej przez dyrektora szkoły podstawowej. Okoliczność, że swoje obowiązki pracownicze wykonywała w pierwszym półroczu 2011 r. wspólnie z zatrudnionym przez Gminę głównym księgowym i pracownikami referatu finansowo-podatkowego, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

W ocenie Sądu powódka z dniem 1 września 2011 r. stała się z mocy prawa pracownikiem Zespołu Szkół nr 1 w trybie art. 23¹ k.p., a zawarcie przez nią nowej umowy o pracę 1 września 2011 r. nie miało charakteru konstytutywnego.

Sąd Rejonowy dokonując oceny materiału dowodowego, nie uwzględnił innych okoliczności mających wpływ na wynik sprawy. Po reorganizacji placówek oświatowych i wprowadzeniu przez Urząd Gminy wspólnej obsługi finansowo-księgowej opartej na zatrudnionych pracownikach, Dyrektor Zespołu Szkół Nr 1 w J. zawarł 1 września 2011 r. z powódką umowę o pracę. Nawiązanie stosunku pracy z powódką nie było realizacją poleceń Wójta Gminy J. Stanowisko powódki -

specjalista do spraw finansowych nie było przewidziane w arkuszu organizacji roku szkolnego 2011/2012 Zespołu Szkół Nr 1 w J. Powódka nie podjęła działań zmierzających do potwierdzenia jej zatrudnienia w pozwanym Urzędzie. W marcu 2011 r. starała się o zatrudnienie, zgłaszając się do naboru na stanowisko podinspektora w referacie finansowo-podatkowym. Powódka czuła się pracownikiem Zespołu Szkół Nr 1.

Rozpoczęcie sprawowania obsługi finansowo-księgowej jednostek oświatowych, dla których organem prowadzącym była Gmina J., polegało na zatrudnieniu po przeprowadzeniu konkursów nowych pracowników, a zatem nie opierało się na dotychczas zatrudnionych pracownikach.

Konkludując, stwierdzono, że w stanie faktycznym sprawy nie doszło do przejścia części zakładu pracy pomiędzy Szkołą Podstawową w J. a Gminą J. i że powódka od 1 stycznia 2011 r. nie stała się z mocy prawa pracownikiem pozwanego Urzędu Gminy w J.

W cenie Sądu Okręgowego na uwzględnienie zasługuje również zarzut naruszenia art. 321 § 1 k.p.c. Jak wynika z treści żądania pozwu oraz pisma pełnomocnika powódki z 7 listopada 2012 r. powódka domagała się zasądzenia wynagrodzenia z tytułu nieuzasadnionego wypowiedzenia umowy o pracę. Sąd zasądził wymienione w wyroku kwoty w oparciu o art. 415 k.c. w związku z art. 300 k.p. Zasądzenie sumy pieniężnej, która mieści się w wprowadzie w kwotowych granicach powództwa, lecz z innej podstawy faktycznej stanowi orzeczenie ponad żądanie i narusza art. 321 k.p.c. W ocenie Sądu Okręgowego w przypadku wykazania przez powódkę gotowości świadczenia pracy, Sąd Rejonowy powinien był rozstrzygnięcie oprzeć na art. 81 k.p.

Na powyższy wyrok skargę złożyła powódka. Wyrok zaskarżono w całości. Zarzucono naruszenie: 1) art. 23¹ § 1 k.p. „przez przyjęcie, że w stanie faktycznym i prawnym niniejszej sprawy w dacie 1 stycznia 2011 r. nie doszło do przejścia części zakładu pracy, w którym powódka świadczyła pracę na innego pracodawcę - Urząd Gminy J.”, 2) art. 321 § 1 k.p.c. „przez przyjęcie, że Sąd Rejonowy zasądzając na rzecz powódki żądane kwoty pieniędzy tytułem odszkodowania, orzekł ponad żądanie, w sytuacji, gdy strona powodowa na rozprawach 31 sierpnia 2012 r. i 24 października 2012 r. domagała się zasądzenia na jej rzecz

odszkodowania i żądanie to nie zostało cofnięte”, 3) art. 477¹ k.p.c. „przez uznanie, że w sytuacji, gdy strona powodowa w toku procesu zgłosiła żądanie zasądzenia na jej rzecz kwoty pieniędzy, wskazując, że domaga się odszkodowania i wynagrodzenia, Sąd Rejonowy uwzględniając zgłoszone żądanie i zasądzając kwotę pieniędzy tytułem odszkodowania, orzekł ponad żądanie.

Wniesiono o uchylenie zaskarżanego wyroku w całości i orzeczenie co do istoty przez ustalenie, że powódka J. W. jest pracownikiem Urzędu Gminy w J. od 1 stycznia 2011 r. i stosunek pracy trwa nadal, zasądzenie od Urzędu Gminy w J. na rzecz J. W. kwoty po 3.760 zł miesięcznie za okres od 1 stycznia 2011 r. do 31 stycznia 2013 r. oraz orzeczenie o kosztach, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi II instancji i orzeczenie o kosztach.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna okazała się mieć uzasadnione podstawy.

Zasadnicze znacznie dla rozstrzygnięcia ma niewątpliwie kwestia przejścia części zakładu pracy na nowego pracodawcę. W zaskarżonym wyroku Sąd Okręgowy przyjął, że do przejścia tego nie doszło. Natomiast w skardze kasacyjnej podniesiono z tego powodu zarzut naruszenia art. 23¹ § 1 k.p. Zarzut ten należało uznać za uzasadniony.

Problematyka przejścia zakładu pracy, a w szczególności jego części na nowego pracodawcę jest niezmiernie skomplikowana (zob. Ł. Pisarczyk: Przejście zakładu pracy na innego pracodawcę, Warszawa 2013, s. 58-95). Świadczy o tym bardzo bogate orzecznictwo, jak i wypowiedzi doktryny prawa pracy. Wynika to przede wszystkim z bardzo zróżnicowanych okoliczności prawnych i faktycznych poszczególnych sporów.

Z niekwestionowanych ustaleń faktycznych wynika, że powódka była zatrudniona na stanowisku specjalisty do spraw finansowych w Zespole Szkół w J. Od dnia 1 stycznia 2011 r. zadania z zakresu obsługi finansowo-księgowej zostały przejęte przez urząd gminy. Powódka zaś nadal wykonywała swoje obowiązki związane z obsługą finansową wszystkich szkół, których organem prowadzącym

była Gmina J. Powódka pomagała i przyuczała do pracy nową osobę zatrudnioną przez urząd gminy. Ostatecznie dyrektor Zespołu Szkół rozwiązał za wypowiedzeniem umowę o pracę z powodu likwidacji stanowiska pracy.

Na podstawie powyższego można stwierdzić, że niewątpliwie doszło do przejęcia zadań przez nowy podmiot, a powódka zadania te wykonywała. Należy w tym miejscu przypomnieć, że przejście następuje z mocy prawa, jeżeli spełnione są tego przesłanki. W szczególności należy pamiętać, że zasadnicze różnice występują w przypadku przejścia części zakładu pracy sfery prywatnej (gospodarczej) i publicznej. Ponadto podkreślenia wymaga, że istotne znaczenie dla oceny, czy doszło do przejścia może mieć przekazanie składników mienia. W niniejszej sprawie do przekazania takich składników nie doszło. Nie przekreśla to jednak możliwości przyjęcia, że doszło do przejęcia części zakładu pracy. W tej sytuacji decydujące znaczenie ma przejęcie zadań oraz ustalenie możliwości ich wykonania bez zatrudniania nowych pracowników.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego już od dawna wyrażany był pogląd o decydującej roli przejęcia zadań w sferze publicznej. W wyroku z dnia 10 października 2003 r., I PK 456/02 (OSNP 2004 nr 19, poz. 335) Sąd Najwyższy stwierdził, że w przypadku pracodawcy realizującego cele publiczne o przejściu zakładu pracy decyduje przede wszystkim przejęcie jego zadań (zob. też powołane w uzasadnieniu orzecznictwo). W wyroku z 8 kwietnia 1998 r., I PKN 28/98 (OSNP 1999 nr 7, poz. 241) przyjęto, że porozumienie o przejęciu prowadzenia publicznych szkół podstawowych przez gminę, zawarte z kuratorium oświaty, nie może wyłączać stosowania art. 23¹ k.p. w odniesieniu do pracowników wykonujących obsługę administracyjno-gospodarczą i finansowo-księgową przejętych szkół. Podobnie w wyroku z dnia 18 lutego 1994 r., I PRN 2/94 (OSNP 1994 nr 1, poz. 6) Sąd Najwyższy ustalił, że nałożenie na gminy obowiązku przygotowania przedszkolnego spowodowało przejęcie nauczycieli klas zerowych szkół podstawowych. Tak więc nie powinno budzić wątpliwości, że przejęcie zadań może stanowić wstępną przesłankę do ustalenia o przejściu zakładu pracy lub jego części na nowego pracodawcę. W sprawie przesłanka ta została spełniona.

W tej sytuacji konieczne było ustalenie, czy pracodawca przejmujący zadania zatrudnia pracowników, którzy byliby w stanie wykonywać nowe (przejęte)

zadania. Z dotychczasowego orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika bowiem, że w przypadkach przejmowania zadań publicznych decydujące znaczenie ma posiadanie przez podmiot przejmujący własnych zasobów kadrowych wystarczających do ich wykonania. W takim przypadku nie dochodzi do przejęcia zakładu pracy w rozumieniu art. 23¹ § 1 k.p. (uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2013 r., III PZP 1/13, LEX nr 1294241, zob. też powołane w uzasadnieniu bogate orzecznictwo ETS oraz Sądu Najwyższego). Na tej podstawie należy przyjąć, że do przejścia zakładu pracy lub jego części dochodzi w razi przejęcia zadań, jeżeli nowy pracodawca przejmuje nie tylko zadania, ale także część załogi poprzednika zaangażowanego w wykonywanie tych zadań (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2012 r., II PK 228/11, LEX nr 1216849 i z dnia 23 maja 2012 r., I PK 200/11, LEX nr 1221013).

W związku z powyższym w każdym przypadku konieczne jest ustalenie, czy przejęcie nowych zadań powoduje zwiększenie zapotrzebowania na pracowników. Jeżeli zachodzi potrzeba zatrudnienia nowych pracowników należy przyjąć, że przejęcie zadań łączy się także z przejęciem pracowników, którzy zadania te dotychczas wykonywali. Należy również wyraźnie podkreślić, że przepisy o przejściu zakładu pracy lub jego części mają charakter ochronny. Nie jest w sprawie sporne, że pracodawca przejmujący zadania zatrudnił dwóch nowych pracowników. W żadnym razie nie można więc przyjąć, iż posiadał własne zasoby kadrowe potrzebne do wykonania tych zadań. Odmiennie stanowisko byłoby równoznaczne z zaakceptowaniem obejścia prawa. Nowy pracodawca mógłby bowiem zatrudnić nowych pracowników, co wymuszałoby konieczność dokonania zwolnienia pracowników dotychczasowych. Mało zrozumiałe jest zatem stwierdzenie zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, iż sprawowanie obsługi finansowo księgowej polegało na zatrudnieniu nowych pracowników, a zatem „nie opierało się na dotychczas zatrudnionych pracownikach”. Jak wcześniej stwierdzono powódka wykonywała bezspornie zadania Urzędu Gminy. Tak więc Sąd Okręgowy przyjmując poprawne założenia interpretacyjne przejścia zakładu pracy doszedł do nietrafnego wniosku końcowego.

Reasumując należało przyjąć, że w okolicznościach faktycznych doszło do przejęcia części zakładu pracy na nowego pracodawcę. Już tylko z tego powodu

konieczne było uchylenie zaskarżonego wyroku do ponownego rozpoznania. Zdaniem Sądu Najwyższego Sąd Rejonowy nie orzekł ponad żądanie. Stąd uzasadnione są zarzuty naruszenia art. 321 § 1 k.p.c. oraz art. 477¹ k.p.c. Ponadto w tej sytuacji nie można uznać zasadności przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę (likwidacja stanowiska pracy).

W związku z powyższym przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy rozstrzygnie o roszczeniach powódki, w tym znaczeniu rozwiązania umowy o pracę przez dyrektora szkoły i roli (udziału) nowego pracodawcy.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji wyroku.